

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-1T/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011054
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Volkaiová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7221011054.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice samosudkyňou JUDr. Dominikou Volkaiovou, LL.M. v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 25.8.2023 takto

r o z h o d o l :

1T 51/2021 - 346
sp. zn. K2 - 1T 51/2021 - 345
7221011054
4 Pv 230/19

Obžalovaný A. B., nar. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom
ul. C. XX, E.,

je v i n n ý , ž e

v D. na ul. F. po tom, čo dňa 15.02.2019 od G. H. C. prevzal do prenájmu osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, bielej farby, ev. č. D. v hodnote 7.369,- EUR s tým, že vozidlo vráti v lehote do 16.00 hod. dňa 17.02.2019, vozidlo v dohodnutej lehote nevrátil a prenájom vozidla si predlžoval po dohode s vlastníčkou vozidla G. H. C. do dňa 18.04.2019, pričom predmetné vozidlo v presne nezistený deň v mesiaci apríl 2019 neoprávnene, bez vedomia vlastníčky vozidla, dal na neznámom mieste v Maďarskej republike do zábezpeky občanovi Maďarskej republiky I. D. sľúbil odpredanie motorového vozidla, čím takto svojím konaním spôsobil G. H. C. škodu vo výške 7.369,- EUR,

t e d a

2

4T 51/2021 - 333

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obvineného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaväzuje obžalovaného na náhradu škody poškodenej G. H. C., nar. X.X.XXXX v D., bytom F. XXX/XX, D. vo výške 2 050,- (dvetisícpäťdesiat) eur.

o d ŏ v o d n e n i e :

4T 51/2021 - 333

Dňa 4.10.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II obžalobu na obžalovaného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní strany vyslovili nezáujem konať o dohode o vine a treste, obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine či nevine, preto bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný A. B. využil právo nevypovedať na hlavnom pojednávaní.

Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného zákona prečítaná zápisnica o výsluchu obvineného z prípravného konania zo dňa 29.10.2019 na č. I. 50-59, z ktorej bolo zistené, že obžalovaný sa odmietol vyjadriť k osobným pomerom. Ku skutku uviedol, že svedok D. nehovorí pravdu, pokiaľ tvrdí, že auto mu chcel predať, nie je pravdou ani to, že mu svedok poslal peniaze na prepis. Predmetné auto bolo obžalovanému vzaté do zábezpeky svedkom D. do doby, kým mu nevráti dlh z minulosti. Svedok D. požičiava peniaze v blízkosti svojej dediny a to využil aj obžalovaný. DIŽil 4.000,- eur. V rozhodný deň sa stretol so svedkom J. I. v Seni, požiadal ho, aby ho vyzdvihol v Miškolci, lebo nebude mať odvoz. Podľa dohody čakal na svedka v Miškolci na čerpacej stanici MOL na aute poškodenej G. C.. V priebehu 5 minút tam prišiel svedok D., ktorý sa ho pýtal, kedy mu vráti dlh. Uviedol mu, že nemá prostriedky. Na to sa ho Krajczár opýtal na čom prišiel a žiadal auto do zábezpeky, kým mu nevráti peniaze, lebo si myslel, že je auto jeho. Ukázal svedkovi papiere od auta, že nie je jeho, že patrí poškodenej G. C. a že je z požičovne. Svedok si bol vedomý toho, že je z požičovne, napriek tomu ho chcel do zábezpeky do času vrátenia peňazí s tým, že svedok vedel, kedy má vrátiť auto a povedal obžalovanému, že keď do toho času nevráti peniaze, auto si na seba prepíše, má na to ľudí. Kľúče od auta mu odovzdal dobrovoľne, vzhľadom na to, že vie akými ľuďmi sa svedok obklopuje, chcel predísť ujme na zdraví. Z I. sa odviezol so svedkom Matom na aute svedka D., svedok I. ho vyložil doma v Buziciach a išiel ďalej. Keď prišiel deň kedy mal auto vrátiť poškodenej G. C., peniaze na vrátenie svedkovi D. nemal, nevedel, čo robiť, tak napísal mail poškodenej na H. a tam rozpísal, čo sa stalo a upovedomil svedkov I. a D., že auto je z požičovne a budú ho hľadať. Svedok D. mu povedal, že si prepis zabezpečí a auto si necháva. Nebolo jeho úmyslom zbohatnúť na aute, ani ho predať, ale bolo mu vzaté do zábezpeky a nemohol voči tomu nič urobiť. Mohol len zohnať peniaze a vrátiť ich D.. Má voči poškodenej dlh na nájomnom 1.700,- eur, auto jej bolo políciou vrátené nepoškodené. Tento dlh uznal aj v notárskej zápisnici, hoci tam bola uvedená pôžička, išlo o nájomné za vozidlo. Od poškodenej si už v minulosti požičal vozidlá asi 6-7krát a stále vrátil a zaplatil.

Z výpovede svedkyne poškodenej G. H. C. súd zistil, že obžalovaný ju kontaktoval, že si chce požičať auto na dva dni. Od 15.2.2019 si vypožičal auto na dva dni. Potom ju kontaktoval a dohodli sa na predĺžení nájmu, s tým, že obžalovaný nemal finančnú hotovosť, tak spísali zápisnicu u notára dňa 8.3.2019. Do 15.4.2019 ho mal vrátiť. Dňa 15.4.2019 jej volal, že nie je na Slovensku, banka mu nechce uvoľniť peniaze, žiadal predĺžiť nájom o pár dní, k čomu ale nedošlo. V aute mala namontované GPS a videla, že sa v danom čase nachádza niekde za hranicou na území Maďarska. Obžalovaný mal technický preukaz, bielu kartu, zelenú kartu a nájomnú zmluvu. Od daného dňa s ním nemala kontakt, vypol si všetky čísla. V schránke u rodičov si našla lístok okolo 20.4.2019, na ktorom bol kontakt. Skontaktovali sa a tí, ktorí jej lístok nechali, prišli na Slovensko, stretli sa v Barci na pumpe. Vravali jej, že sa ju snažili opakovane zastihnúť na adrese, ktoré je uvedená v technickom preukaze. Povedali jej, že to auto mali v zábezpeke, lebo im obžalovaný dlžil 6.000,- eur. Od nej žiadali vyplatiť tie peniaze, nevedeli, že s tým ona nemá nič spoločné. Nevedeli, že nie sú rodina. Povedali jej, že im bolo divné, že od nich žiadal nejaké peniaze za prepis vozidla, a preto sa rozhodli ju kontaktovať. Následne išli všetci podať trestné oznámenie. Auto jej bolo odovzdané nepoškodené, v kufri chýbala povinná výbava. Uplatnila si

náhradu škody 2.050,- eur. Približne rok pred skutkom mal od nej obžalovaný raz požičané motorové vozidlo na dva dni. Obžalovaný s ňou nekomunikoval, že sú problémy s vrátením vozidla.

Postupom podľa § 263 ods. 3 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka I. D. z č. I. 80-85 z ktorej bolo zistené, že obžalovaného spoznal cez svojho známeho svedka Matu v kasíne pri hraniciach. Jedného dňa mu volal svedok I., že obžalovaný chce predať svoje auto K. L. bielej farby s EČV D. XXXXX, lebo prehral veľa peňazí v kasíne za cenu 6.000,- eur. Stretli sa na benzínovej pumpe MOL v Miškolci, kde mu dal obžalovaný technický preukaz, zelenú kartu a ďalšie doklady. Odovzdal obžalovanému peniaze. Obžalovaný mu povedal, že auto je napísané na sestru. Dohodli sa, že napíšu kúpno-predajnú zmluvu a za dva- tri dni prepíšu vozidlo, ale obžalovaný sa neozýval. V priebehu dvoch týždňov bol 4-5krát za týždeň na adrese, ktorá bola uvedená v technickom preukaze, nikoho nezastihol, tak nechal lístok v schránke s evidenčným číslom auta a svojím telefónnym číslom. Po týždni sa mu niekto ozval, že čo je to za lístok, ktorý nechal v schránke, myslel si, že sa sestra obžalovaného hnevá, že predal auto pod cenu, žiadal prepis auta alebo vrátenie peňazí. Dohodli si stretnutie s poškodenou na pumpe v Barci, kde zistil, že auto mal obžalovaný len prenajaté. Auto poškodenej vrátil. Obžalovanému nekladal na účet žiadne peniaze, dal mu v hotovosti 6.000,- eur. S obžalovaným mal dohodu, že keď mu 6.000,- eur vráti, vráti mu auto. Chcel to vozidlo od obžalovaného kúpiť, ale súhlasil, že keď mu vráti peniaze, tak mu vráti vozidlo.

Postupom podľa § 263 ods. 3 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka J. I. z č. I. 224-235, z ktorej bolo zistené, že s obžalovaným sa pozná, stretávali sa v kasíne v obci Seňa. Išli spolu na čerpaciu stanicu MOL pri Miškolci. Obžalovaného zoznámil so svedkom I. D. na čerpacej stanici, kde boli len raz. Obžalovaný potreboval peniaze, tak kontaktoval svedka D., ktorý bol ochotný mu požičať sumu 6.000,- eur s tým, že žiadal predmetné auto do zábezpeky, kým mu nevráti peniaze. V daný deň svedok D. odovzdal obžalovanému 6.000,- eur a v súlade s ich dohodou odviezli auto k svedkovi D. domov do Hernádvécse, nechali ho na dvore. Ústne sa dohodli, že kým obžalovaný nesplatí pôžičku, ostane auto u svedka. Kľúče od auta nechal obžalovaný v aute, nevie sa vyjadriť, či aj doklady od vozidla. Obžalovanému vkladal na účet peniaze, trikrát po 500,- eur, celkovo 1.500,- eur z rôznych dôvodov na požiadanie obžalovaného, lebo potreboval peniaze na dokončenie prác a podobne.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- odborné vyjadrenie č. 11/2019 na č. I. 101-116
- odborné vyjadrenie č. 14/2019 na č. I. 118-125
- zápisnica o vydaní veci na č. I. 126
- notárska zápisnica na č. I. 142
- evidenčná karta vozidla na č. I. 143-146
- správa z VÚB na č. I. 148
- charakteristika na č. I. 237
- výpis z Ústrednej evidencie priestupkov na č. I. 243
- odpis registra trestov na č. I. 329-331
- obsah pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 77/2014

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach súd ustálil, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozhodnutia. Svedčia o tom predovšetkým výpovede svedkov poškodenej G. H. C., I. D. a J. I.. Svedkyňa C. popísala okolnosti a podmienky, za ktorých si obžalovaný od nej požičal predmetné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia bielej farby EČV D. v hodnote objektivizovanej odborným vyjadrením č. 11/2019. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný si pôvodný termín vypožičania predĺžil do 15.4.2019, o čom spísali notársku zápisnicu dňa 8.3.2019 (č. I. 142), ktorá uvedené tvrdenia potvrdzuje. Do uvedeného dátumu mal obžalovaný vrátiť predmetné motorové vozidlo a jednorazovo uhradiť dohodnutú čiastku 1.700,- eur. Potvrdila, že vozidlo nevrátil, splatnú finančnú čiastku neuhradil, v daný deň jej oznámil, že je v Čechách a banka mu nechce uvoľniť peniaze a žiadal ďalšie predĺženie nájmu, k čomu ale nedošlo, lebo podľa údajov z GPS zistila, že vozidlo sa nachádza na území Maďarska. Následne bol obžalovaný nekontaktný. Okolo 20.4.2019 sa s ňou skontaktoval svedok D., s ktorým sa stretla na pumpe v Barci, žiadal od nej vyplatenie sumy 6.000,- eur, ktorú mal obžalovaný dlžiť svedkovi. Vyjasnili si, že nie sú s obžalovaným rodina a nemá s vecou nič spoločné. Následne jej bolo vozidlo vrátené. Uvedené skutočnosti potvrdzuje výpoveď priamych svedkov D. a I., ktorí v rozhodných skutočnostiach zhodne popísali ako svedok D. požičal obžalovanému 6.000,- eur s tým, že motorové vozidlo s dokladmi mu obžalovaný odovzdal.

Na rozdiel od svedka D., svedok I. uviedol, že obžalovaný odovzdal svedkovi predmetné vozidlo do zábezpeky do času, kým mu nevráti peniaze, ktoré mu v daný deň požičal. Svedok D. uviedol, že predmetné vozidlo mu sľúbil obžalovaný odpredať za sumu 6.000,- eur s tým, že pokiaľ by mu danú čiastku vrátil, vozidlo by mu dal späť. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil verziu obžalovaného, že im mal obžalovaný o vozidle uviesť, že ho má len požičané a že ho budú hľadať. Vyvrátili tiež tvrdenia obžalovaného, že sa na pumpe MOL pri I. stretli so svedkom D. náhodne, žiadne peniaze mu v daný deň nemali byť odovzdané a vozidlo si svedok D. vzal proti vôli obžalovaného. Súd nemal pochybnosť o vierohodnosti výpovedí svedkov, ktorí nemali žiaden motív nevypovedať pravdivo o skutočnostiach, ktorých boli priamo účastní. Výpoveď obžalovaného súd hodnotí ako účelovú s cieľom vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti, aj vzhľadom na to, že je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi, ako už bolo poukázané vyššie. Tvrdenia obžalovaného, že kontaktoval poškodenú mailom v rozhodnom čase, aby jej oznámil, čo sa stalo, neboli v konaní preukázané žiadnym dôkazom, uvedené vyvrátila poškodená, keď z jej výpovede naopak vyplynulo, že obžalovaný ju zavádzal o dôvode nevrátenia vozidla v dohodnutom čase a to, že sa vozidlo nachádza v Maďarsku, sa dozvedela zo záznamov z GPS. Obžalovaný ako vyplynulo z výpovede svedkov, nevykonával žiadne kroky k vráteniu vozidla v dohodnutom čase, naopak vozidlo odovzdal do dispozície svedka D. (v dobe kedy už uplynula v notárskej zápisnici dohodnutá doba nájmu vozidla), aj keď vedel, že nemá dostatok finančných prostriedkov ani na uhradenie sumy nájmu za prenájom vozidla (1.700,- eur), nie to ešte splatenie pôžičky vo výške 6.000,- eur. Z takéhoto konania obžalovaného je zrejmé, že mal motív prisvojiť si motorové vozidlo poškodenej, na zabezpečenie svojich dlhov voči svedkovi D..

Podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil objektívnu stránku prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona tým, že po tom, čo dňa 15.2.2019 prevzal do prenájmu od G. H. C. osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, bielej farby EČV D. v hodnote 7.369,- eur, vozidlo v dohodnutom čase nevrátil, majiteľku vozidla poškodenú Binarovú neinformoval, bol nedostupný, bez jej vedomia a súhlasu v mesiaci apríl 2019 neoprávnene odovzdal predmetné vozidlo do zábezpeky za požičanie peňazí občanovi Maďarskej republiky I. D., ktorému sľúbil odpredanie vozidla, ak peniaze nevráti. Po stránke subjektívnej konal minimálne v nepriamom úmysle, čo súd usudzuje z toho, že zavádzal poškodenú o tom, kde sa nachádza vozidlo a nevykonával žiadne kroky k vráteniu vozidla.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti.

Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť, preto ukladal trest vo výmere trestnej sadzby 1-5 rokov.

Pri posudzovaní osoby obžalovaného, jeho pomerov a možností nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona sa súd opieral o nasledujúce, na hlavnom pojednávaní prečítané dôkazy: odpis z registra trestov, obsah pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 4 T 77/2014, charakteristiku na č. I. 237, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov na č. I. 243, z ktorých vyplýva, že obžalovaný má evidovaných päť odsúdení za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť. Skutku, ktorý sa mu kládol za vinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 77/2014, kde mu bol za zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom.

Súd pri posúdení a hodnotení osoby obžalovaného vychádzal z jeho vzťahov k hodnotám spoločnosti, z osobných i povahových vlastností a s nimi súvisiacimi dôsledkami, najmä do akej miery od neho hrozí recidíva trestnej činnosti. Z predchádzajúcich odsúdení je zrejmé, že uložené tresty nesplnili svoj účel a nevedli k náprave obžalovaného, ktorý sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil ďalšej majetkovej trestnej činnosti.

Pri hodnotení rizika recidívy z hľadiska možnosti nápravy páchatel'a súd prihliadal na povahu predchádzajúcej trestnej činnosti a dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky ustanovenia § 49 ods. 1 Trestného zákona na podmienené odloženie výkonu trestu.

Súd dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tento záver je odôvodnený aj s poukazom na predchádzajúce odsúdenia, ktorých tresty nesplnili svoj účel. Na základe uvedeného súd nemá žiadnu pochybnosť, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť penitenciárne, pretože len pôsobenie na narušenú osobnosť obžalovaného v podmienkach výkonu trestu môže splniť výchovný účel trestu a zároveň ochranu spoločnosti. Súd tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s presvedčením, že na naplnenie účelu trestu bude vymeraný trest odňatia slobody dostatočný.

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na to, že v období desiatich rokov pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd priznal poškodenej G. C. náhradu škody, ktorú si uplatnila riadne a včas a bola v príčinnej súvislosti zo spáchaným trestným činom.

Poučenie:

4T 51/2021 - 333

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Mestskom súde Košice. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Košiciach.